

[Ingerlise Koefoed]

De undersøgelser, kulturministeriets arbejdsgruppe om børn og kultur har foretaget, og som regeringens ungdomsudvalg nu er ved at foretage, viser alle sammen det samme. Det er noget af det, der fik mig til at sige det, jeg sagde før, nemlig at der på kulturområdet som på næsten alle andre områder findes en helt skæv fordeling af tilbud og muligheder. Det er børnene og de unge fra de socialt dårligste miljøer, med de dårligste boligforhold og fra de dårligst uddannede familier, som får de ringeste tilbud. De har de dårligste biblioteker, de har dårlige idræts- og legemuligheder, de har dårlige muligheder for det, der nok er det allervigtigste, nemlig at udfolde sig med de kultur- og fritidsaktiviteter, som de selv har lyst til og behov for.

Hvorvidt man kan rette op på de ting ved hjælp af kvoteringer, sådan som VS foreslår, og sådan som vi egentlig også gerne ville foreslå, er nok lidt tvivlsomt; der skal i hvert fald en masse fodarbejde til for at overbevise de kommuner, som er tunge i optrækket, om, at de skal gøre noget meget aktivt, noget opøgende, for at de tilbud, som de altså skulle være forpligtet til at bruge penge til, også skal nå ud til de børn, der ikke traditionelt opsøger dem, der ikke traditionelt får dem serveret i familiesammenhæng.

Det var måske en idé rundt omkring i kommunerne at nedsætte nogle specielle børneudvalg, der bestod af mennesker, som arbejder med børn, også meget gerne med repræsentation for de større børn selv, og lade dem planlægge og arbejde sammen for at forbedre børnenes muligheder, ikke bare på de kulturelle områder, men også på dem, for børnekommissionen glemte dem jo.

Poulsgaard (FP):

Jeg er enig med fru Ingerlise Koefoed i, at det ikke er virkelighedsverdenen, vi befinder os i herinde, når man tænker på, hvad vi beskæftiger os med her i dag, hvor vi har brugt 4-5 timer til Barsebäck. Den største fare ved Barsebäck er al den tid, vi bruger på at snakke om det herinde.

Fru Ingerlise Koefoed siger, at det er politikernes ansvar, at der er kulturtilbud til vore børn. Det har fru Ingerlise Koefoed da så evig ret i, men den samme fru Ingerlise Koefoed har også et andet ansvar. Hun har det ansvar, at vi ikke skal pantsætte dette land.

Jeg kunne egentlig have lyst til at citere, hvad nationalbankdirektør Hoffmeyer har sagt her for nylig: Vi skylder nu 125 mia kr. 125 mia kr. er så stor en sum, at man simpelt hen ikke fatter det. Det skylder vi væk, og det er vi kommet til i vor iver efter at opbygge et af de mest behagelige samfund i verden. Jeg siger mange tak, for jeg har da haft det behageligt, og de fleste, der sidder i denne sal, har også haft det behageligt. Men vore børn får det ikke behageligt, hvis vi fortsætter den udvikling, den galej, vi har indladt os på. Det beslutningsforslag fra VS, vi har her, vil gøre Danmark endnu fattigere, det vil gældsætte Danmark endnu mere og derfor gøre det endnu ringere for vore børn og vore børnebørn. Derfor kan man nok give fru Ingerlise Koefoed ret i, at det er uvirkeligheder, der foregår herinde.

Jeg kunne godt have lyst til at stille VS et spørgsmål. Der står i punkt 4:

»Sikring af børnebibliotekernes fortsatte udvikling, herunder standardforbedring i de mest uudviklede områder.«

Hvad er det for nogle uudviklede områder, vi har i Danmark? Må jeg få det oplyst? Jeg kender dem ikke, men VS kender dem måske. Vi har lige hørt kulturministeren stå heroppe og sige, at vi har verdens bedste biblioteksvæsen, og det har kulturministeren ret i, og så får vi at vide, at i de uudviklede områder er det slet ikke godt nok. Det mener ministeren jo desværre; hun kunne bruge mange, mange flere penge til det.

Ja, så skal Børneavisen have støtte. Er der nogen, der har læst den? Den er så talentløs, at det simpelt hen råber til himlen. Hvis de fortsætter den linje, så kan I godt putte 1 mill. kr., I kan putte 2 mill. kr., I kan putte lige så mange millioner kroner i den, I vil, men I får aldrig folk til at læse den. Den er simpelt hen under al kritik.

Der er lidt, jeg godt kan være enig i, og det er også det, venstres ordfører var inde på. Selvfølgelig skal skolefaciliteterne også bruges uden for normal skoletid. Det forslag kan vi støtte. Vi kunne også godt tænke os, at man fik lidt mere idræt ind i skolen, ikke en kvotering, som der snakkes om, men noget mere idræt puttet ind i selve skolearbejdet. Det var en af de ting, vi måske kunne mødes om. Det, vi skal gøre herinde de næste 15-20 år, er at få rettet op på Danmarks økonomi og ikke blive ved og ved at nedbry-